

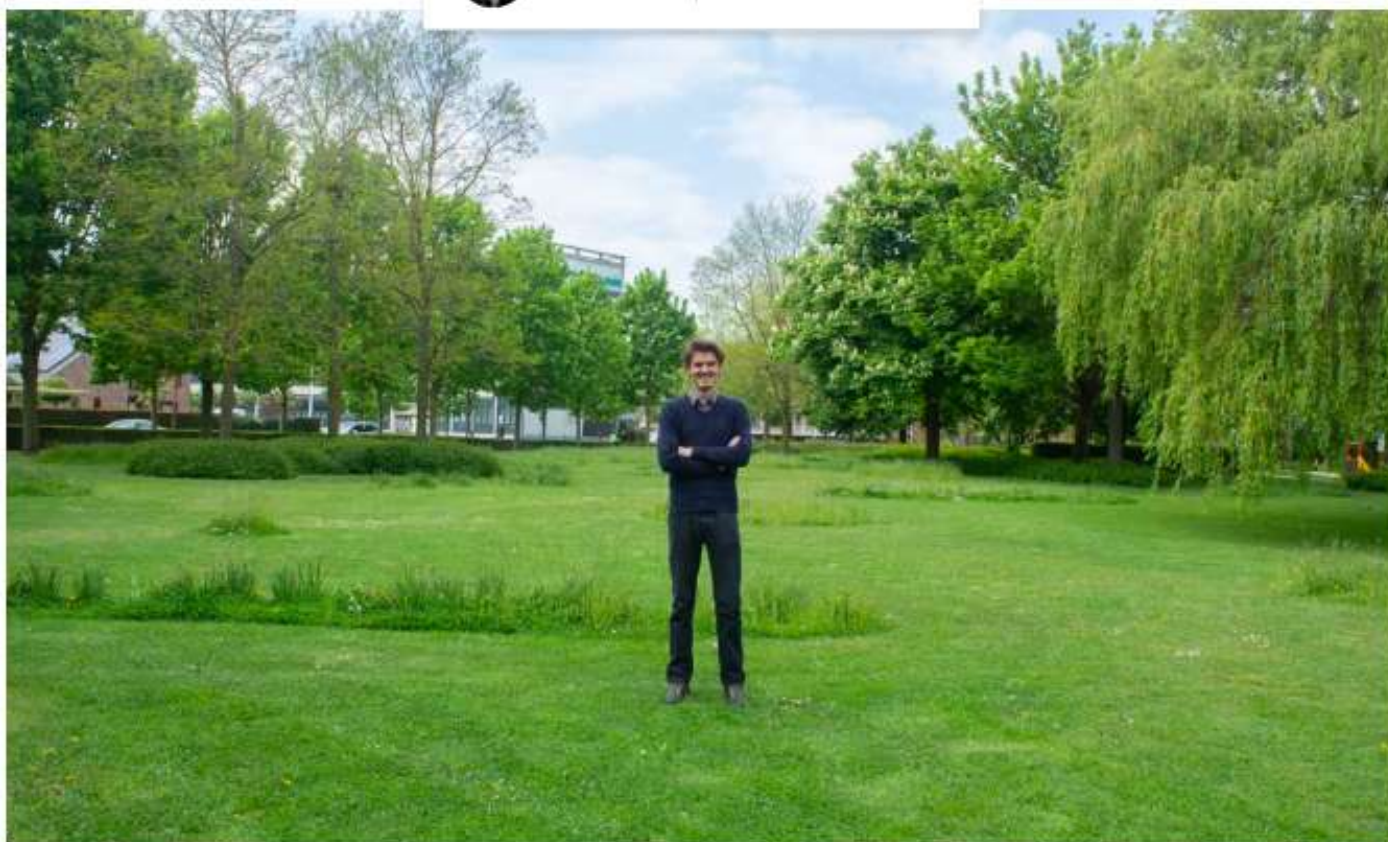
— REPORTAGE —

Laat het gras maar groeien

Louis De Jaeger wil met Bye Bye Grass meer verwilderde tuinen zien

Door **Charlotte Van Campenhout**
REPORTAGE | 13.05.19

Het klimaat is een hot topic. Letterlijk dan, maar ook figuurlijk. De Belgische jeugd heeft haar stem meermaals laten horen in Brussel en hier en daar springen er ook burgerinitiatieven uit de grond ten voordele van het milieu. Redactrice Charlotte trok er op uit om deze initiatieven onder de loep te nemen. Vandaag: Bye Bye Grass. Samen met een rits BV's probeert tuinarchitect Louis De Jaeger de Belg te overtuigen weg te stappen van het afgelikte gazon. Een beetje wildernis in de tuin is beter voor de biodiversiteit. Foto's: Michel Vertonaen

Op een dag zat Louis De Jaeger op een trein ergens in België. De trein reed langs een kilometerslang grasperk dat kort gemaaid was en waar niets mee gedaan werd. Het was fabrieksgrond. Dat was de druppel voor de jonge tuinarchitect. Hij schreef een [opiniestuk](#) waarin hij officieel de oorlog verklaarde aan het gazon. “Ik had die dag misschien ook niet zoveel geslapen”, lacht hij. Het opiniestuk was het resultaat van iets wat Louis al langer frustreerde. “Er zijn zoveel gazons die niets bijdragen tot de biodiversiteit in ons land. We zijn als mens gebrainwasht door reclame en denken dat een afgelikt gazon de norm is, maar het hoeft zo niet te zijn.”

“Een iets wildere tuin zou de biodiversiteit in ons land al vooruit helpen.”

Louis merkte dat er wel wat mensen zich konden vinden in zijn opiniestuk. Met Bye Bye Grass heeft dat opiniestuk nu ook een [campagne](#) en een bijhorende [Facebookpagina](#). Een campagne die gesteund wordt door kunstenaar Herr Seele, bioloog Dirk Draulans, milieu-activist Steven Vromman en natuurwerker/presentator Bartel Van Riet. Die laatste legde in het Eén-programma Van Gils en Gasten het doel nog verder uit: “Mocht de Vlaming een stukje gazon opgeven en dat laten verwilderen, of er andere planten zetten [...] dan krijg je een veel aantrekkelijker biotoop waar zowel insecten als vogels als muisjes als alles eigenlijk kunnen floreren. En dat is veel interessanter.”

Ook de natuurbehoudsvereniging Natuurpunt is positief over de actie. “De Vlaming is nog niet helemaal mee op het vlak van biodiversiteit in zijn tuin. We zien ons kortgewiekt gazon nog iets te graag”, aldus Natalie Sterckx, woordvoerder van Natuurpunt. Toch zou een iets wildere tuin de biodiversiteit in ons land al vooruit helpen, klinkt het. “En stilletjes aan lijkt die revolutie er wel te komen.”

JE KAN KIEZEN: LUI ZIJN OF EGOÏSTISCH ZIJN

Ook de politiek zag wel iets in het voorstel van Louis. Hij schreef een decreetsvoorstel en mocht het gaan uitleggen in het Vlaams Parlement. Hij had zelfs een afspraak te pakken gekregen met toenmalig minister van Leefmilieu Joke Schauvliege (CD&V). "Maar twee dagen voor onze afspraak is ze van functie veranderd, dus ja. (lacht) En nu laten we het even rusten tot na de verkiezingen. We zijn wel datzelfde voorstel aan het uitwerken tot een charter voor gemeentes. Want veel gemeentes willen wel groener worden. En eigenlijk zijn veel groendiensten al goed bezig."

"Klimaatrobust. Dat is het sleutelwoord. Er komt een klimaatsverandering op ons af en we moeten daar klaar voor zijn. We moeten ons groen inrichten zodat dat hier nog allemaal zal staan en het niet allemaal zal doodgaan van de droogte." Dus, schenk u op zondag een drankje in naar keuze, en zie uw tuin biodiverser worden in plaats van het gras te maaien. "Het is zowat het luiste dat je voor het milieu kan doen: drie van de vier zondagen kijken naar hoe het gras groeit."

Toch komt er ook weerstand op Bye Bye Grass. Louis knikt. "Ze zeggen dan: "Gaan ze ons nu ook nog eens zeggen wat we met onze tuin moeten doen?" Er zijn inderdaad al zoveel regeltjes. Wat ik nu ga zeggen, is misschien een beetje grof, maar het is wel de realiteit. Als je een tuin hebt, heb je de keuze: ofwel kies je ervoor om bij te dragen aan de biodiversiteit, aan waterabsorptie en aan de klimaatadaptie, ofwel beslis je een egoïst te zijn en een last te zijn. Want je gazon ontmossen met pesticiden, en dat dan gigantisch bewateren, dat zijn egoïstische daden die niet bijdragen tot de maatschappij. Als je toch wat structuur in je tuin wil houden, kan je ook gewoon een klein deeltje laten verwilderen. Maak dan een vierkantje met paaltjes, of een ander symbool en maai daarrond."

“Het is zowat het luiste dat je voor het milieu kan doen: drie van de vier zondagen kijken naar hoe het gras groeit.”

"AH, DE BELLIS PERENNIS!"

"En wat doen we dan met dat onkruid?", klinkt het ook onder de tegenstanders en de twijfelaars. Daarop wandelt Louis weg van het bankje waarop we zitten in een parkje in Oostende. Hij gaat doelbewust naar wat de gemiddelde Belg bestempeld als onkruid. "Ah, de *bellis perennis*!" Hij plukt het, en eet het prompt op. De *bellis perennis* is de Latijnse naam voor madeliefje. Daarna zoekt hij nog wat verder. Hij eet ook nog een paardenbloem en wat klavers op. "Dit zijn de standaard onkruiden die je in een Belgische tuin zal vinden wanneer je het gras laat groeien: de *bellis perennis*, de paardenbloem en klavers. Hmm, die bloemetjes van klaver zijn heel zoet. Het gebeurt soms dat ik ergens ben en ik ga dood van de honger, dan prop ik me vol met die klavers." Hij stopt even. "Oké, dat klinkt nu wel heel gek." (lacht)

Toch heeft hij al etend zijn punt wel gegeven: de natuur kan mooie dingen geven als je het zijn gang laat doen. "Ik probeerde bijvoorbeeld al een tijdje sla in mijn eigen tuin te kweken. Maar mijn grond is heel slecht en het wou niet lukken. Er groeide wel een plant rond de poging tot sla. Ik kende die plant niet, dus ik zocht hem op. Wat bleek? Die plant was een perfecte sla-ervanger!"

GRETA THUNBERG

Buiten de weerstand, is er ook erg veel bijstand voor Bye Bye Grass. "Er staan veel meer mensen open voor Bye Bye Grass dan ik aanvankelijk had verwacht", geeft hij toe. "Op onze website staat een teller en binnen de eerste twee weken waren er al 2 hectaren omgezet in wilde natuur. Dat is natuurlijk wel tof. Daardoor blijf ik optimistisch."

"Ik kan niet beschrijven hoe dankbaar ik ben voor Greta Thunberg. Ze is

"Ik merk ook dat je tuin ecologisch aanpakken in opmars is. Mensen die daar openlijk voor uitkomen zijn eigenlijk allemaal ambassadeurs van Bye Bye Grass", aldus Louis. Dat er meer aandacht is voor het milieu en voor Bye Bye Grass, heeft ook te maken met het figuurlijke klimaat waarin we nu zitten, aldus de tuinarchitect. "In een klein jaar tijd heeft de Zweedse klimaatactiviste Greta Thunberg de hele wereld wakker geschud. Dat is toch ongelooflijk? Ze is gewoon de Mahatma

een van mijn grootste helden.”

Gandhi van deze tijd. Ik kan niet beschrijven hoe dankbaar ik ben voor iemand als Greta Thunberg. Samen met Anuna De Wever en Kyra Gantois is ze eigenlijk één van mijn grootste helden.”

DE TIRANNIE VAN DE KLEINE BESLISSINGEN

De klimaatspijbelers bewijzen eigenlijk Louis' visie. "De wereld is een grote democratie. Als er genoeg mensen openlijk uitkomen voor iets, komt er ook verandering. Ieder mens heeft echt de verantwoordelijkheid om de wereld te schapen hoe dat hij dat wil. Ik geloof er sterk in dat de wereld geschapen is door de tirannie van de kleine beslissingen. Dat is het concept dat zegt dat alle rampen teweeg zijn gebracht door heel kleine onbewuste beslissingen. Dus je moet niet met je vinger naar de overheid wijzen, maar beslissen zelf iets doen. Want wat doet de overheid? De overheid kijkt naar wat de mensen willen en doet dat dan. Dus als je ze niet duidelijk maakt wat je wil, kunnen ze ook niet doen wat je wil."

Tot slot roept Louis op om foto's van de verwilderde tuinen op sociale media te zetten en naar Bye Bye Grass door te sturen. "Ik schrik er altijd van hoeveel likes foto's van verwilderde tuinen krijgen", lacht hij. "Een verwilderde tuin moet de nieuwe norm worden."

[Lees alle reportages in de reeks Groene Doeners](#)

Schrijf je reactie

